О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 2972

гр. София, 20.06.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в закрито заседание на 20.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Юлия Тодорова
Калин Куманов

като разгледа дело номер **2768** по описа за **2014** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 3484 от 23.05.2014 г. Административен съд-София град е оставил в сила решение от 27.11.2013 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 12086/2012 г., с което е отменено НП № 289/01.11.2011 г. на Председателя на КРС срещу [фирма].

С молба от 28.05.2014 г. адв.К., пълномощник на ответника по касационната жалба - [фирма], е отправил искане за допълване на съдебното решение в частта за направените от ответника разноски, включително адвокатски хонорар.

По така направената молба Административен съд-София град съобрази следното:

В ЗАНН не е регламентирана процедура за присъждане на разноски в полза на страна в административнонаказателното производство. По въпроса за разноските разпоредбата чл.84 от закона препраща към субсидиарно приложимия Наказателно-процесуален кодекс, където обаче липсва уредба за присъждане на направените от подсъдимия разноски за правна помощ. Въпросът за разноските в административно-наказателното производство е предмет на Тълкувателно решение № 3/08.04.1985 г. по н.д. № 98/84 г., ОСНК, което съгласно чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт е задължително за органите на съдебната и изпълнителна власт. Съгласно казаното постановление производството по обжалване на административно-наказателни постановления е особен вид наказателно производство, като за разноските по това производство, важат правилата относно делата за престъпления от общ характер, защото както с престъпленията, така и с административните нарушения, се засягат определени обществени, а не лични отношения. Освен това, както при наказателните дела от общ характер, така и при административно-наказателните дела, преследването и доказването се осъществяват от държавните органи. Следователно, ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат на нарушителя, защото с виновното

си поведение е станал причина те да бъдат направени, а при отменяване на наказателното постановление разноските остават за сметка на държавата, защото жалбоподателят не е извършил нарушението и не е станал причина да се направят разноски.
Предвид изложеното, разпоредбите на чл.187-190 НПК, регламентиращи въпроса за разноските, следва да намерят приложение и в административно-наказателното производство. Действително съгласно чл.187, ал.1 от кодекса разноските по наказателното производство се посрещат от сумите, предвидени в бюджета на съответното учреждение, освен в посочените от закона случаи. Обаче съгласно чл.190, ал.1 НПК, когато подсъдимият бъде признат за невиновен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата.
В този случай за сметка на държавата следва да останат само разноските, направени по обвинението, като наказателният съд не може да определя в тежест на кого да останат договорените разноски, каквото е възнаграждението на избрания от подсъдимия защитник. Поради тази причина ако подсъдимият намира, че са му причинени неимуществени или имуществени вреди в резултат на това, че е обвинен в извършване на престъпление, за което е оправдан, държавата дължи обезщетение по ЗОДОВ, вкл. и за разноските, направени на договорно основание. Следователно в административнонаказателното производство по ЗАНН не е допустимо присъждане на разноски.
В същия смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 3.06.2009 г. на ВАС по тълк. д. № 7/2008 г., в което категорично е постановено, че административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.
Тъй като касационното решение на АССГ е окончателно, настоящото определение също не подлежи на обжалване.

Така мотивиран и на основание чл.248, ал.3 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.1, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за допълване на решение № 3484 от 23.05.2014 г., постановено от Административен съд-София град по КНАХД № 2768/2014 г.
Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.